

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

137 Ivstus es Domine: & rectum iudicium tuum. 138 Mandasti iustitiam
testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](#)

IN PSALM. CXVIII. 55

144 AEQUITAS TESTIMONIA TUA IN AETERNUM: INTELLECTUM DA MIHI, & VITAM.

137 IUSTUS ES DOMINE: & RECTUM JUDICIUM TUUM.

138 MANDasti IUSTITIAM TESTIMONIA TUA: & VERITATEM TUAM NIMIS.

SI de proprietum oculorum peccato dolet, quod non custodierunt legem Dei, merito, inquit, timui, quia iustus es, & rectum iudicium tuum. Gaudeo significasse te mihi per Nathan nuntium tuum, quod transstuleris peccatum meum: amplector magnam misericordiam tuam, qua misertus es mei, delens, ut nubem, peccata *Isai 44.* mea, & quasi nebulam iniquitates meas. Sed scio misericordiam tibi cum iustitia inesse, & ideo efflagitavi tremens. Amputa opprobrium meum, quod suspicatus *39.* sum: in quo non aliam inueni consolationem, quam, Quia iudicia tua iucunda. Si de alterius peccatis loquitur, merito dolet, quia cum sit iustissimus retributio*Psal. 118.* tor, & mandata eius non solum iusta, & vera, sed iustitia, & veritas siat nimis, tandem praeuaricati sunt. Sed & illud secretiori intellectu mihi videtur quasi occulte insinuare, quod & mandata sua iustissima Deus promulgat, & mandat ea custodiri *Psal. 118.*

A a nimis,

nimir, & tamen occulto, sed iusto iudicio
permittit homines ab ijs discedere, atque
in peccata labi: ac si dicat Exitus quidem
aquařū deduxerūt oculi mei, quia ipsi non
custodierunt legem tuam: exitus etiam,
quia alij, quos oportebat te venerari, tibi-
que in omnibus obtemperare, non custo-
dierunt; sed in ipsa permissione iustitiā,
& iudicium admiratus sum. Vnde pauor
tenuit me, & tremor: & omnia ossa mea
perterrita sunt. Quis enim de sua iustitia,
vel recta voluntate præsumat, quando iu-
stè omnino manum subtrahis: qua subtra-
cta corruat necesse est, qui stabat, & se ali-
quid esse præsumebat? Quid enim sum mihi
et ipsi sine te, inquit sanctus Augustinus,
nisi Dux in præceps? & alibi. Quan-
tumlibet rectus mihi videar producisti de
thesauro tuo regulam, coaptas me ad eam,
& prauus inuenior. Ne intres in iudicium
cum seruo tuo.

Iob 4.

In Psal.

142.

139 Tabescere me fecit zelus meus,
quia obliti sunt verba tua inimici
mei.

TABESCERE Hebraicè **תָּבַשֵּׁךְ**
in Piel, quod vehementiam tonat. Si-
gnificat autem propriè constringit, coar-
ctauit, ne possem respirare. aut euadere; vt
significantissimè noster interpres dixerit,
tabescere me fecit, græcè **ἴξιτηξε**. Zelus He-
braicè